

Til nr. 5

§ 23 ændres pga. at § 16 A, stk. 4, nu indholdsmæssigt hedder § 16 C, stk. 4.

Til nr. 6

§ 24, stk. 1, fastlægger, at klagefristen fortsat er 4 uger regnet fra den dag kommunalbestyrelsens afgørelse er blevet meddelt adressaten.

Til nr. 7

Det foreslås, at der i § 30, stk. 1, fastlægges, at en undladelse af at give oplysninger og at undlade at udtage prøver efter § 31 B, stk. 3 og stk. 5, som beskrevet i lovforslagets § 1, nr. 18, kan straffes med bøde, med mindre højere straf er forskyldt efter anden lovgivning.

Til nr. 8

Markedskontrol af byggevarer i de nordiske lande viser, at der kan være store fortjenester ved at fremstille og sælge produkter, der ikke lever op til de mindstekrav, der er gældende i landene. Der bør derfor ved fastsættelsen af bødestørrelse tages hensyn hertil og til selve overtrædelsens karakter.

Det foreslås derfor, at der indføres en ny bestemmelse i byggelovens § 30, stk. 6, hvoraf det fremgår, at der ved udmåling af bødestraf i henhold til § 30, stk. 1, litra i-j og stk. 2, ud over regler i straffelovens kapitel 10 skal tages hensyn til virksomhedernes omsætning og overtrædelsens karakter.

Med overtrædelsens karakter tænkes der især på de tilfælde, hvor der ved salget af ulovlige varer kan være overhængende risiko for brand, sikkerhed eller sundhed. Af præventive hensyn bør dette derfor afspejles i bødestørrelsen. Med virksomhedens omsætning menes der virksomhedens samlede omsætning af det ulovlige produkt.

Til nr. 9

I § 31, stk. 1, foreslås det, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om betingelser for markedsføring og salg af byggevarer og herunder fastsætte regler med henblik på opfyldelse af De Europæiske Fællesskabers forordninger og direktiver om indbyrdes tilnærmelse af medlemsstaternes love og administrative bestemmelser om byggevarer og om bygnings energiforhold og lignende bygningsrelaterede bestemmelser.

Bestemmelsen er en videreførelse af § 31, stk. 1, i den gældende byggelov. Det præciseres dog i bestemmelsen, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler for alle byggevarer og ikke kun for de

byggevarer, der er omfattet af mærknings- og certificeringsordningerne i byggeveddirektivet.

Til nr. 10

Her indsættes en ny overskrift, som præciserer de følgende bestemmelsers indhold.

Med lovforslagets § 31 A konkretiseres det, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om kontrol og tilsyn med, at byggeloven og de i medfør af de i § 31, stk. 1, fastsatte bestemmelser overholdes. Dette giver en mulighed for at fastlægge de overordnede rammer for kontroludøvelsen og angive specifikke regler om kontrollen af fx bestemte typer byggevarer.

Med stk. 1, 2. pkt. gives der hjemmel til, at der kan fastsættes nærmere regler om, at fabrikanten eller importøren af en byggevare kan pålægges at betale for de udgifter, der måtte opstå i forbindelse med stikprøvekontrollen. Denne hjemmel forventes udnyttet til at fastsætte regler om, at såfremt et produkt ikke er lovligt, kan udgifterne til prøvningen blive pålagt det relevante led i omsætningskæden.

Det foreslås endvidere, at økonomi- og erhvervsministeren kan fastsætte regler om, at private og offentlige virksomheder kan udføre de tilsyns- og kontrolopgaver, der fastsættes i henhold til § 31 A, stk. 1. 1. punktum. Bestemmelsen skal give mulighed for, at private og offentlige virksomheder kan udføre de praktiske kontrolfunktioner, således at virksomhederne foretager kontrol af byggevarer i offentligt tilgængelige lokaler og i den forbindelse anmoder om oplysninger, der efter lovgivningen skal udleveres til den almindelige forbruger. Der vil ikke blive delegeret afgørelseskompetence eller myndighedsudøvelse til disse virksomheder.

Med § 31 A, stk. 2, fastslås det, at hvis økonomi- og erhvervsministeren konstaterer, at en byggevare eller installationer, der er beregnet til at indgå i et byggeri, ikke opfylder de krav, der er fastsat i denne lov, regler fastsat i medfør af denne lov eller i Det Europæiske Fællesskabs forordninger og direktiver, kan ministeren påbyde producenten eller enhver, der har bragt varen i omsætning, at forholdet skal bringes i orden inden for en given frist.

§ 31 A, stk. 3, omfatter tilfælde, hvor der er udstedt påbud om tilbagekaldelse, og hvor der er udstedt påbud om tilbagetrækning. Forskellen mellem tilbagetrækning og tilbagekaldelse er, at producenten, importøren mv. ved påbud om tilbagetrækning alene skal foretage handlinger med henblik på at begrænse det fremtidige salg, markedsføring mv. af produktet, mens den pågældende ved påbud om tilbagekaldelse